

ניכון - והצרפתים שברחו חזרו לארץ

העוסקים בטיפוח המקום. המישרדים הראשיים של המועדון ביטלו את הזמנותיהם של האורחים הזרים, ולאורחים הישראלים ניתנה האפשרות לקבל את כספם בחזרה, אולם מעטים מאוד מביניהם בחרו באפשרות זו.

ים, שמש

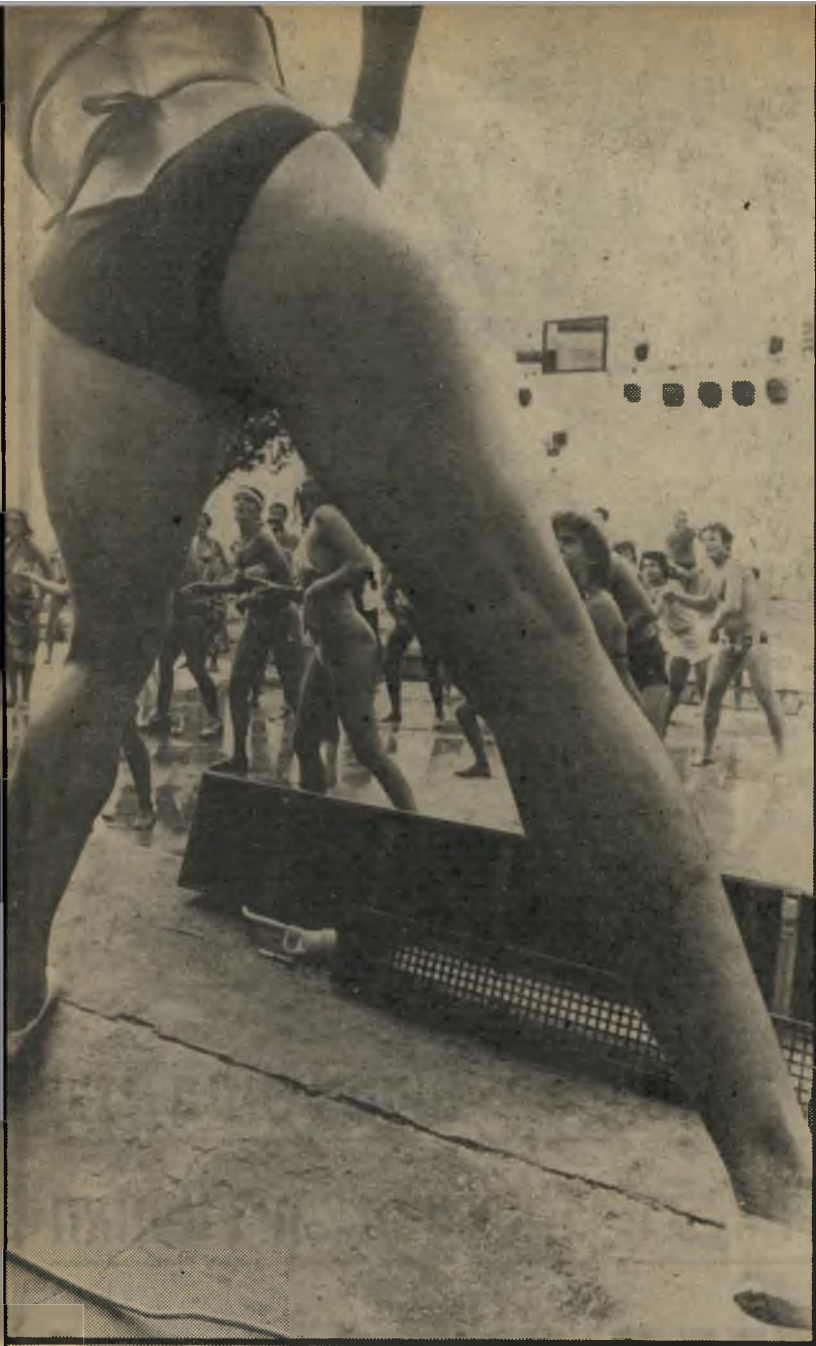
וסכס

הישראלים, המורגלים כבר במילחמת מות קצרות, העדיפו להמתין עד יעבור זעם, להגיע לכפר במועד מאוחר יותר ולא לאבד את זכותם לחופשה.

שבוע לפני פתיחתו המחודשת של הכפר חזר ראש-השבט עם חלק מאנשיו כדי להכין הכל לקראת שובם של האורחים, ובתוך שבועיים נפתח המועדון מחדש. בעונה זו של השנה מלאים בדרך-כלל בתי-המלון בצפון באורחים, אך לאור ה מצב היום לא שבו עדיין החיים שם למסלולם הרגיל. בתי-המלון אינם מלאים ובערים הצפויות אין מטיילים רבים, ואילו שערינו של הכפר, המרהיב ביופיו, נפתחו מחדש ושוב לא היה בו מקום פנוי אחד לרפואה.

האורחים הזרים חידשו את הזמנותיהם והגיעו בהתלהבות מרובה לבילוי בחוף שטוף השמש. הישראלים הגיעו לכפר כבר בשבוע הראשון לפתיחתו והצרפתים הגיעו רק לאחר שהסתמנה רגיעה במצב הביטחוני.

סיבת ההתלהבות הרבה מהמקום היא בבילוי הבלתי-שגרתית לו זוכה האורח ובינתוקו מאמצעי-התיקשורת. בכפר אין רדיו, טלוויזיה ועיתונים, והאורח עושה לשירותים הניתנים לאורח במלון מפואר. "מטרת המקום היא למכור אווירה" לעצמו ניקוי ראש. רעש הגלים הוא זה המעיר בבוקר את האורחים משנתם.

אחר הסערה

דיסקו התעמלות

מלמדת את האורחים הרקדנית ורד ציבעון. ורד התמירה באה לבילוי בכפר הנופש והתבקשה על ידי ראש-השבט להישאר במקום כדי ללמד ריקוד. למטה מימין: נשים מתעמלות.

חשמל וללא מים. המקלחות הן משותפות וחסרות גג, המתקלח יכול להתרחץ ולהשיחוף בעת ובעונה אחת.

קוטק וחדר המוסיקה. למרבה המזל לא נמצאו באותה עת אנשים ואיש לא נפגע. את המועדון באכזיב מפעיל צוות עובר-דים שרובו צרפתי. כל עובד ממונה על תחום מסויים.

מספר ראש הצוות, המכונה גם "ראש-השבט", בן דוקומב:

דווקא האורחים הישראלים היו אלה ש'נכנסו לפאניקה, ארזו מיוזודותיהם וחזרו מהר הביתה. את רוב האורחים הצרפתים שלחנו למועדון באילת, ואילו הצוות עבר לגור במושב נווה-אילן, הנמצא ליד אביר גוש.

רוב אנשי הצוות עזבו את המקום רק לאחר ארבעה ימים, כשהסתבר שהמצב מחמיר והולך. מעטים מאוד חזרו לצרפת הבטוחה, כדי שלא להיקלע לתוך מילחמתם של אחרים. אולם בהחלט ראוי לציון העובדה שמרבית אנשי הצוות חזרו לאכזיב זיב כשניתן האור הירוק לשוב למקום. אלה לא היו מוכנים לשמוע בכלל על הי אפשרות של עזיבה, ושמתו לשוב לכפר. כיום, מצב הרוח בכפר טוב יותר מאי-פעם. אנשי הצוות מרגישים קרובים יותר האחד לשני. הפחד והחוויה הבלתי-ניעמה המשותפת איחדו אותם ונתנו להם רצון להמשיך לעבוד יחד בכפר. יחד עם זאת, באוון אחת, מקשיבים אנשי הצוות לכל צליל החורג מצלילי המוכרים של הכפר, והם ערים לכל תנועת מטוס העובר מעליהם.

עד כאן דבריו של בן דוקומב. כשהחלו ריות הקטיושות לא איבדו את שי הצוות את עשתונותיהם. אלא המשיכו לשעשע ולבדר את האורחים. ראש-השבט בט עמד בקשר עם העולם שמחוץ לכפר כדי לעמוד על תומרת המצב. הדיווחים שהגיעו לכפר לא הבהילו את כל האנשים ששהו בו. רק לאחר יומיים החלו האורחים להתפור, ואז הגיעה הוראה מהמישרד הראשי בצרפת לסגור את הכפר. המועדון נסגר בשל המצב הביטחוני. נשארו בו רק אנשי התחזוקה

המורה ורד, שהיא בעלת סטודיו לתנועה בחל"אביב מלהיבה את האורחים בריקודים.